

František Fišer

Narodil se 4. 2. 1926. Maturoval r. 1948. Seznámil se s křesťanskou tomistickou filozofií a dominikánským řádem, v němž chtěl studovat teologii. Po maturitě byl přijat do noviciátu dominikánského teologického učiliště v Olomouci. Tam studoval dva roky, pobyt v nemocnici ho však uchránil násilné koncentrace, ke které došlo na jaře roku 1950.

Později díky svým jazykovým znalostem (latina, řečtina, němčina) začal pracovat v muzejních archivech v Praze, Litoměřicích, Lovosicích. Zde svou vytrvalou a soustavnou prací vybudoval mimo jiné v Třebenicích Muzeum českého granátu, které bylo tehdy označeno za nejlepší svého druhu u nás. Své znalosti z oboru církevní hudby uplatnil při studiu litoměřického literátského bratrstva z počátku 16. století. Jeho část, vícehlasý husitský chorál, přepsal do soudobé notace a připravoval o tomto latinském kancionálu obšírnou studii.

V roce 1963 se zapojil do trampingu, který se stal oblíbený u mládeže jako projev protestu proti tehdejší politice. Hájovna pod horou Jedlovou, kterou František Fišer vybudoval, se stal jakousi duchovní základnou, kterou nazvali RANCH 7 D.

Nikdy neopustil cíl svého života, kterým byla myšlenka kněžství. V září 1968 využil krátké možnosti k vycestování za hranice. Odjel do Vídně, kde byl po složení potřebných zkoušek tajně vysvěcen v dominikánském klášteře na kněze. Protože mezi tím ztratil své zaměstnání, pracoval jako hostinský v nádražní restauraci. Státní bezpečnost ho však bedlivě sledovala. V r. 1974 byl zatčen a po třech měsících vyšetřovací vazby odsouzen pro „maření státního dozoru nad církvemi“ na 18 měsíců vězení.

Od roku 1961 až do roku 1983 byl členem ekumenické komise pro moderní překlad bible. Zde uplatnil své znalosti jazykové. Jeho největší přínos je v překladu starozákonních žalmů. Řada jeho studií, zejména z období české náboženské reformace, vyšla tiskem v různých sbornících. Pro překládání různých textů si vytvořil slovník středověké latiny, který se zachoval v jeho pozůstalosti.

Vyvrcholením mnohaletého badatelského úsilí a znalosti církevních dějin se stala kniha KARLŠTEJN, vydána až po jeho smrti v r. 1996 péčí mnoha přátel z odborných kruhů z různých oborů. V ní je uložena jeho hluboká víra, láska k rodné zemi, neobyčejné znalosti jazykové, uměleckohistorické i jedinečné znalosti hagiografické a ikonografické.